

PASSIONARIA STOICESCU

Văzul de lumină

Nu trebuie să fii nici sculptor, nici critic de artă. Trebuie să privești cu sufletul și să te pătrunzi de culoarea și formele luminoase ale simbolisticii religioase din noile sculpturi ale venerabilei artiste plastice, Viorica Colpacci, „Semn și lumină”.

Am descoperit-o într-un amurg din maiul acestui an, 2018, la Galeria „Orizont”, în Noaptea muzeelor. În penumbra calmă a sălii sclipeau primitiv și misterios „ochii” lucrărilor sale.

Mi-a explicat cu bunătațe și modestie drumul lor, de la suflet și gând la schițe de proiect, pentru a ajunge la cercuri și raze metalice, pătrate și triunghiuri de oțel, un soi de „geometrie ascetică” definind un minimum de materiale pentru un maximum de semnificații, totul aflat la granița dintre sculptură monumentală și instalație.

Încărcătura religioasă a exponatelor era scoasă în evidență de întinericul din sală, străpuns discret de luminile aflate în interiorul lucrărilor. Un fel de ochi al lui Dumnezeu, captat cu măiestrie de autoare și

privind spre noi pentru a ne revela

„Cosmogonia”,

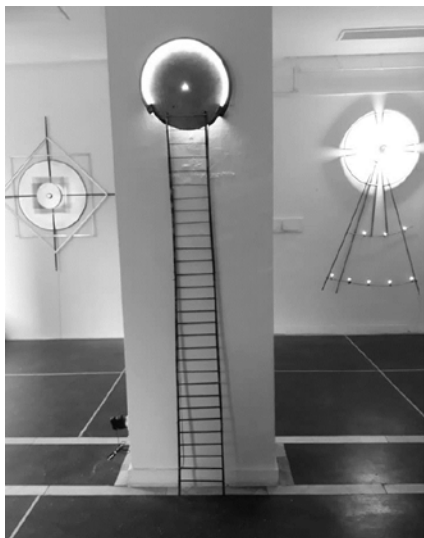
„Crucificarea”,

„Scara”,

„Trinitatea”,

„Pantocratorul” .

Dar o regie exterioară de lumini presupune regia luminii lăuntrice, oferită cu artă de autoare. Delicată

ca făptură și puternică în creație, Viorica Colpacci nu este doar sculptor, ceramist, designer, ci și profesor de artă, fondator al Galeriei Spiritus din New York.

Brăileancă prin naștere, cu studii superioare de artă plastică în România, dar și în SUA, a avut nenumărate expoziții personale și de grup. Pretutindeni s-a distins prin originalitate, prin folosirea unor materiale și tehnologii contemporane în care a încifrat conotații metaforice și metafizice din Sfânta Scriptură, din teologia și mistica medievală, dar și din cosmologia modernă.

Ochii delicați și stăruitori ai sculpturilor sale sfredeleau cu delicatețe noaptea neștiinței sau

uitării noastre pentru cele sfinte. „Scara” își subțiază treptele către cer, încheindu-se cu un cap aureolat, fără chip, cu un ochi luminos în centru. „Pantocratorul”, compus din pătratul pământului înscris în cercul perfecțiunii divine, trimite la reprezentarea creației universului. Peste acest simbol se suprapune un alt pătrat ce are în centrul său chipul lui Iisus Pantocrator, un punct de lumină. Suprapunerile creează un octogon, ca simbol al zilei a opta, ziua Învierii Domnului. „Crucificarea”, o abstractizare a lui Iisus purtând coroana de spini, rănilor și Sfânta Treime, poartă în ea semnul Crucii și simboluri numerice, reprezentate prin mici puncte luminoase. „Cosmogonia” îmbină două viziuni despre univers: concepția medievală și cosmologia contemporană. Punctul luminos, ca reprezentare a lui Dumnezeu, are corespondent în cosmologia modernă privind teoria relativității și cea a Big-Bangului. Din centru se propagă unde de energie, până devin mișcare și materie. Pe poale, elementele cosmice - viduri, materie pozitivă și negativă, găuri negre – se împletesc cu lumina. Lucrarea din oțel, led, sticlă, cupru și bronz e deosebită și atrage ca un magnet privirea. „Trinitate” II și III, „Steaua mării”, „Ochii credinței” sunt tot atâtea lucrări minunate ca încifrare și simboluri biblice, dezvoltându-L pe Dumnezeu în dimensiunea liturgică a artei.

Dacă în cântarea religioasă suntem preveniți că „...Pe Dumnezeu nu le e dat oamenilor a-L vedea”, iată că în lucrările sculpturale moderne ale Vioricai Colpacci, tocmai asta ni se arată. Doar să ai ochi, suflet și credință pentru a-L zări.